

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobkyně: H. P.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 8. 2023, o invalidním důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21. 8. 2023, **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 26. 5. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalovaná zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Ostrava ze dne 15. 5. 2023 byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

2. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky. Žalovaná nechala pro účely námitkového řízení zpracovat posudek lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení (dále také „ČSSZ“ nebo „žalovaná“) a rozhodnutím ze dne 21. 8. 2023, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, žalobkyni od 6. 10. 2023 odňala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
3. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

II. Žaloba

4. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
5. Žalobkyně měla za to, že napadené rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno. Žalovaná měla povinnost vyhodnotit, zda posudek o invaliditě splňuje požadavky na úplnost, správnost a přesvědčivost. Žalovaná nezdůvodnila, proč se odchýlila od předchozích posudkových nálezů a na základě čeho dospěla k odlišnému závěru. Dle ustálené judikatury je třeba důvody pro snížení již přiznaného stupně invalidity přesvědčivě a úplně popsat v posudku a je nezbytné, aby byl důvod pro zánik invalidity zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen. Taková úvaha v napadeném rozhodnutí či posudku ČSSZ chybí.
6. Žalobkyně brojila proti závěru posudku ČSSZ, že byla zjištěna pasivita žalobkyně v léčbě, chybí psychologické vedení a podpora. Posudkový lékař toto tvrzení ničím nepodložil a neodůvodnil. S uvedeným tvrzením žalobkyně nesouhlasí, jelikož je v péči psychiatrické ambulance již několik let a její spolupráce je vyhovující, což potvrzuje i psychiatr. Ten mimo jiné uvedl, že je pro něj odebrání invalidního důchodu nepochopitelné, protože dobu léčení nelze přesně predikovat.
7. Žalobkyně namítala, že žalovaná napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodnila, nevyhodnotila, zda posudek splňuje zákonné požadavky, nevypořádala se s odlišným posouzením zdravotního stavu. Žalovaná nepřesvědčivě odůvodnila odejmutí již přiznaného invalidního důchodu, a navíc rozhodovala na základě posudku o invaliditě, který je neúplný, nepřesvědčivý a není v něm řádně stanovena procentní míra poklesu pracovní činnosti žalobkyně.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná se ve vyjádření přímo nevyjádřila k obsahu žaloby ani k jednotlivým námitkám uvedeným v žalobě. Místo toho se zaměřila na právní rámec, ustanovení zákona o důchodovém pojištění a posudky lékařů k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Zdůraznila objektivitu a správnost svého rozhodnutí, opírajícího se o odborný posudek a právní předpisy. Žalovaná je po zhodnocení předložené zdravotnické dokumentace přesvědčena, že byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobkyně. Při vyhodnocení posudkových závěrů vycházela ze zjištěných diagnóz. Posudek považovala za objektivní. Ve věci odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobkyně, navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí („PK MPSV“) ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991

Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení („zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

9. V průběhu řízení si krajský soud vyžádal správní (posudkový) spis OSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
10. Od 10. 8. 2022 byla žalobkyně posouzena jako invalidní v prvním stupni invalidity.
11. Žalobkyně dne 19. 4. 2023 požádala o změnu výše invalidního důchodu. Pro posouzení této otázky nechala žalovaná posoudit zdravotní stav žalobkyně, m. j. na základě profesního dotazníku žalobkyně, a nemalého množství lékařských zpráv a nálezů. Lékař OSSZ Ostrava posoudil zdravotní stav žalobkyně a dne 15. 5. 2023 vydal posudek se závěrem, že se u žalobkyně jedná nadále o invaliditu prvního stupně; stanovil pokles pracovní schopnosti dle kapitoly V., položky 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity ve výši 35 %. Vzhledem k dalšímu postižení zvýšil procentní hodnotu poklesu pracovní schopnosti o 10 % na celkových 45 %.
12. Žalovaná na základě závěrů shora uvedeného lékařského posudku OSSZ prvostupňovým rozhodnutím zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).
13. Proti prvostupňovému rozhodnutí brojila žalobkyně námitkami, ve kterých uvedla, že u ní došlo k výraznému zhoršení psychického stavu. Ke svým námitkám přiložila lékařské zprávy.
14. Pro účely námitkového řízení Česká správa sociálního zabezpečení nechala vypracovat posudek o invaliditě ze dne 15. 8. 2023. Podle posudku se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, nešlo o invaliditu podle § 39 zákona o důchodovém pojištění. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně pouze o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu žalobkyně je anxiózně depresivní porucha v ambulantní psychiatrické péči s výraznou somatizací potíží, reaktivní zhoršení po úmrtí syna v prosinci roku 2022. Z posudku vyplývá, že posudek Lékařské posudkové služby OSSZ Ostrava ze dne 15. 5. 2023 nelze potvrdit; došlo k nadhodnocení zdravotního postižení žalobkyně. Podle lékaře ČSSZ rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5b přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15-20 %; zvolena horní mez procentního rozpětí, tj. 20 %. Ke zvýšení základní procentní meze neshledal lékař medicínské odůvodnění, pokles pracovní schopnosti o 20 % nevede k invaliditě.
15. Napadeným rozhodnutím žalovaná změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění se žalobkyni od 6. 10. 2023

odnímá invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Žalobkyně proti napadenému rozhodnutí brojila žalobou.

16. Krajský soud nechal pro účely soudního řízení vypracovat **posudek PK MPSV**, pracoviště v Ostravě. Posudková komise dne 7. 2. 2024 zasedala ve složení předsdkyně komise, další lékař s odborností v oblasti psychiatrie a tajemnice. Žalobkyně byla přítomna jednání PK MPSV.
17. PK MPSV měla k dispozici dosavadní správní spisovou dokumentaci OSSZ a ČSSZ, zdravotní dokumentaci a lékařské nálezy předložené žalobkyní. V posudku byl shrnut průběh předchozího řízení, závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí. Byly popsány žalobní námitky žalobkyně. Byla uvedena její pracovní anamnéza. Žalobkyně při jednání posudkové komise uvedla, že dochází na psychoterapie, má napětí v nervech, nemůže se smířit se smrtí syna, druhý syn je hospitalizovaný na psychiatrii. PK MPSV do posudku uvedla diagnostický souhrn žalobkyně. Na straně 2-3 posudku následně zpracovala posudkové hodnocení, ve kterém se ztotožnila a odkázala na závěry posudku OSSZ Ostrava.
18. PK MPSV uvedla, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je anxiózně depresivní porucha s generalizací v anamnéze.
19. PK MPSV po prostudování lékařských nálezů konstatovala, že pokles pracovní schopnosti je hodnocen v kapitole V., položce 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které v rámci rozmezí 25-35 % stanovila míru poklesu pracovní schopnosti o 35 %. Tuto hranici PK MPSV již nezvýšila, neboť další choroby v anamnéze nemají zásadní trvalý posudkový význam. Nelze posuzovat ve vyšší procentuální hranici vzhledem k absenci trvalých těžkých příznaků, s opakovanou častou hospitalizací, trvalou psychotizací, případně s kognitivní poruchou apod.
20. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně je 35 % a podle PK MPSV u žalobkyně nadále trvá invalidity prvního stupně. Žalobkyně není schopna těžké fyzické práce ve stresovém prostředí, v riziku úrazu a nočních směnách. Zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal prvnímu stupni invalidity.

V. Jednání soudu

21. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 27. 3. 2024 za přítomnosti žalobkyně a zástupkyně žalované. Žalobkyně žádala, aby krajský soud zohlednil závěry uvedené v posudku PK MPSV a napadené rozhodnutí zrušil. Zástupkyně žalované uvedla, že s ohledem na posudek PK MPSV je třeba napadené rozhodnutí zrušit. V rámci dokazování byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ze dne 7. 2. 2024, žádné další návrhy na doplnění dokazování vzneseny nebyly. Poté krajský soud dal účastníkům řízení prostor ke konečným návrhům a následně postupoval podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

VI. Posouzení věci krajským soudem

22. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj.

bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

23. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku lékařské služby ČSSZ v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, že se komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a že své posudkové závěry náležitě odůvodní.
24. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je rozhodnutí založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č.j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
25. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní

náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).

26. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Rozhoduje-li žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na jejichž základě mu byla dávka přiznána (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 4 Ads 14/2009-37). Napadené rozhodnutí, resp. posudkové hodnocení, na jehož podkladě je rozhodnutí o zamítnutí žádosti o přiznání invalidního důchodu vydáno, musí obsahovat přesvědčivé odůvodnění, konkrétně musí určit a objasnit důvod, proč nebyl invalidní důchod přiznán. Je tedy nutno přesvědčivě odůvodnit, na základě, jakých skutečností a posudkových závěrů nebyla dávka přiznána. *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo změny stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci“*. Jedná se přitom o otázku odbornou, pro jejíž posouzení nemá soud potřebné (medicínské) znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2011, č. j. 4 Ads 147/2010–117).
27. S ohledem na povahu sporu (spornou otázku) nechal pro účely rozhodnutí ve věci v soudním řízení krajský soud vypracovat posudek PK MPSV ze dne 7. 2. 2024, který následně provedl k důkazu při ústním jednání dne 27. 3. 2024. Krajský soud vyhodnotil posudek z hledisek shora uvedených, zabýval se jeho úplností a přesvědčivostí, a to jak vzhledem ke skutkovému stavu zjištěnému ze správních spisů, tak i vzhledem k žalobním námitkám, přičemž dospěl k následujícím závěrům.
28. Posudek PK MPSV byl vypracován posudkovou komisí zasedající v řádném složení. Je třeba zdůraznit, že členem posudkové komise byl lékař se specializací v oboru psychiatrie. Posudek byl založen na všech dostupných podkladech (spisová dokumentace správních spisů včetně lékařské dokumentace a lékařských nálezů doložených během správního a soudního řízení žalobkyní) a obsahoval požadované náležitosti. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila, přičemž posudek nevzbuzuje žádné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek PK MPSV dospěl na rozdíl od posudku zpracovaného v námitkovém řízení k odlišnému závěru, zabýval se soud pro účely posouzení požadavku na přesvědčivost důvody pro tuto odlišnost.
29. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise přitom posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně.
30. Již výše bylo nastíněno, že správní soud si nemůže učinit úsudek o otázce posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity sám, stejně tak si tento úsudek nemůže učinit sama žalobkyně. Je třeba též zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry

poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, neboť se jedná právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nemůže činit sám, nýbrž vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobkyně posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v potaz, zda žalobkyně svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší či zda by je zařadila do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37).

31. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Posudková komise v rámci celkového posudkového závěru posoudila pokles pracovní činnosti a důvody poklesu stejně jako lékař OSSZ, ač v jiné procentuální rovině, což však nezměnilo posudkový závěr. Posudek posudkové komise a lékaře OSSZ se nelišily v zařazení zdravotního postižení žalobkyně pod položku 5c, kapitoly V., přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž oba stanovily míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 35 %. Lišily se v tom, že posudková komise nepřistoupila ke zvýšení základní procentní výše o 10 %, což lékař OSSZ učinil. PK MPSV na posudek OSSZ odkázala. PK MPSV hodnotila zdravotní stav žalobkyně odlišně od lékaře ČSSZ, který neuznal žalobkyni invalidní v žádném stupni invalidity. Posudková komise uvedla, že žalobkyně je v péči psychiatra pro generalizovanou úzkostnou poruchu s těžkou depresivní reakcí a neurogenní tetanií. V péči psychiatrické ambulance od roku 2018 pro generalizovanou anxiózně depresivní poruchu, medikace s částečným efektem, přetrvávání masivních úzkostí, zvláště po úmrtí syna v prosinci 2022.
32. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně soud dospěl k závěru, že jako stěžejní lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 7. 2. 2024. PK MPSV měla k dispozici veškeré žalobkyní předložené zprávy, žalobkyni také osobně zhlédla, proto mohla konfrontovat zjištění plynoucí z lékařských zpráv se skutečným stavem. Na rozdíl od lékaře, který zpracoval posudek ČSSZ, byl členem posudkové komise MPSV lékař se specializací v oboru psychiatrie. Dle krajského soudu posudková komise MPSV náležitě zjistila skutkový stav rozhodný pro posouzení věci. Soud považuje posudek PK MPSV ze dne 7. 2. 2024 za stěžejní důkaz o tom, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni.
33. Napadené rozhodnutí, kterým žalovaná potvrdila prvostupňové rozhodnutí, proto nemůže obstát, neboť se ukázalo, že žalovaná vycházela z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Žalovaná v napadeném rozhodnutí neshledala žalobkyni invalidní. Z provedeného dokazování v řízení před krajským soudem však vyplynulo, že napadené rozhodnutí spočívalo na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3, 4 s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Především bude vázána závěrem krajského soudu opírajícím se o posudek PK MPSV ze dne 7. 2. 2024, podle něhož žalobkyně byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni. Invalidita prvního stupně trvá u žalobkyně bez přerušení.

35. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, náhradu nákladů řízení však nepožadovala. Neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27. března 2024

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně